

Συμπληρωματικά στοιχεία του ΣΔΟΕ και της Οικονομικής Αστυνομίας παρατείνουν την παραγραφή?

*Του Γιώργου Δαλιάνη, με τη συνεργασία του Διονύση Σαμόλη και της Νίκης Χατζοπούλου**

Δεν αρκεί μία πληροφοριακή έκθεση είτε από το ΣΔΟΕ είτε από την Διεύθυνση Οικονομικής Αστυνομίας, ώστε να θεωρηθεί ότι συντρέχει περίπτωση παράτασης της παραγραφής φορολογικών υποθέσεων στην δεκαετία λόγω ύπαρξης συμπληρωματικών στοιχείων. Το ίδιο ισχύει και για την ανώνυμη καταγγελία.

Σε προηγούμενη αρθρογραφία μας είχαμε αναδείξει το θέμα των συμπληρωματικών στοιχείων όσον αφορά τους τραπεζικούς λογαριασμούς, αλλά και στο πλαίσιο της ανακατανομής αρμοδιοτήτων μεταξύ των ελεγκτικών οργάνων. Στο παρόν άρθρο θα σταθούμε στην περίπτωση της πληροφοριακής έκθεσης του Τμήματος Προστασίας Δημόσιας Περιουσίας της Διεύθυνσης Οικονομικής Αστυνομίας, με αφορμή την υπ' αριθ. 2965/2022 απόφαση της ΔΕΔ Αθήνας.

Όπως είναι γνωστό και με βάση τον προΐσχύοντα Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (ν. 2238/1994) αλλά και με βάση τον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/2013), η παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου για διενέργεια φορολογικού ελέγχου είναι πενταετής. Ωστόσο, κατ' εξαίρεση και σε περίπτωση που προκύπτουν μετά την πενταετία “συμπληρωματικά στοιχεία” η προθεσμία παραγραφής ανάγεται σε δεκαετία.

Ο όρος “συμπληρωματικά στοιχεία” αποτελεί μία αόριστη νομική έννοια, που δεν ορίζεται ρητά στην νομοθεσία, αλλά κρίνεται κατά περίπτωση με βάση τα συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά και σύμφωνα με την εκτίμηση της εκάστοτε φορολογικής αρχής και

εντεύθεν του αρμόδιου δικαστηρίου, εφόσον η υπόθεση ακολουθήσει τη δικαστική οδό.

Στην προκειμένη περίπτωση, στο πλαίσιο της ως άνω απόφασης ΔΕΔ, αιτία ελέγχου απετέλεσε μία πληροφοριακή έκθεση του Τμήματος Προστασίας Δημόσιας Περιουσίας της Διεύθυνσης Οικονομικής Αστυνομίας, στην οποία αναφέρεται ότι: “στην Οικονομική Αστυνομία περιήλθε μήνυμα ηλεκτρονικής αλληλογραφίας από τον χρήστη της διεύθυνσης ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, σύμφωνα με το οποίο το φυσικό πρόσωπο υπό στοιχεία «.....» υπάλληλος του Υπουργείου Χωροταξίας, εισέπραττε χρήματα για λογαριασμό της εταιρείας με την επωνυμία«.....», της οποίας διαχειριστής ήταν η σύζυγος του ελεγχόμενου,, με ειδίκευση στην συγγραφή και πώληση πτυχιακών – μεταπτυχιακών και διδακτορικών εργασιών. Σημειώνεται ότι η εν λόγω εταιρεία ελέγχεται επίσης από την υπηρεσίας μας κατόπιν της υπ αριθμ...../2021 εντολής ελέγχου. Σύμφωνα με την καταγγελία ο..... φέρεται ότι λάμβανε φακέλους με χρηματικά ποσά μέσω της εταιρείας παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών «.....» για τα οποία δεν εκδίδονταν φορολογικά παραστατικά.” Συγκεκριμένα, στο ως άνω μήνυμα ηλεκτρονικής αλληλογραφίας αναφέρεται ότι: “Στην καταφθάνουν φάκελοι στο όνομά του, εντός των οποίων βρίσκεται ένα περιοδικό και κρυμμένα στις σελίδες του, κυρίως τυλιγμένα σε αλουμινόχαρτο ή σε carbon για την ανίχνευση τους, βρίσκονται τα χρήματα. Φυσικά δεν δίνεται καμία απόδειξη για αυτά τα χρήματα που λαμβάνει. Αυτό γίνεται σίγουρα από τον Ιανουάριο του 2013 με έξαρση το τελευταίο δίμηνο (Οκτώβριο-Νοέμβριο) και πιθανότατα και τα προηγούμενα χρόνια”.

Με αφορμή, λοιπόν, την ως άνω έκθεση του Τμήματος Προστασίας Δημόσιας Περιουσίας της Διεύθυνσης Οικονομικής Αστυνομίας, η αρμόδια ΔΟΥ διενήργησε έλεγχο και καταλόγισε φόρους για τις χρήσεις 2011,2012 και 2013.

Ωστόσο, η ΔΕΔ έκρινε βάσιμο των ισχυρισμό των προσφευγόντων περί παραγραφής κρίνοντας ότι εσφαλμένα η αρμόδια φορολογική αρχή, έλαβε ως συμπληρωματικό στοιχείο την ανώνυμη καταγγελία

[στην οικεία έκθεση καθώς και στη πληροφοριακή έκθεση ελέγχου της Οικονομικής Αστυνομίας δεν αναφέρεται όνομα καταγγέλλοντος] και προχώρησε σε έλεγχο των διαχειριστικών χρήσεων 2011 – 2013. Η ως άνω κρίση της ΔΕΔ βασίστηκε μεταξύ άλλων και στη νομολογία του ΣτΕ, σύμφωνα με την οποία δεν αποτελούν «συμπληρωματικά στοιχεία» κατά την παραπάνω έννοια (i) το σύνολο των πρωτογενών καταθέσεων του αναιρεσεϊόντος που εμφανίζονταν σε πληροφοριακή έκθεση ελέγχου φορολογίας εισοδήματος του Σ.Δ.Ο.Ε., με την οποία έγινε επεξεργασία των στοιχείων που προέκυπταν από τις τραπεζικές καταθέσεις, με αντιπαραβολικό έλεγχο τους με τα βιβλία και στοιχεία καθώς και τις δηλώσεις φόρου εισοδήματος του αναιρεσεϊόντος, και (ii) ανώνυμη καταγγελία και σχετικό πληροφοριακό δελτίο του Σ.Δ.Ο.Ε., με το οποίο ζητήθηκε να διενεργηθεί έλεγχος για φοροδιαφυγή ορισμένων προσώπων.

Εν κατακλείδι, το ζήτημα της παραγραφής έχει απασχολήσει τους φορολογούμενους, αλλά και τους επιστήμονες του κλάδου πολύ εκτεταμένα. Στο πεδίο αυτό έχουν επέλθει πολλές και σημαντικές αλλαγές τα τελευταία χρόνια, τόσο σε νομοθετικό όσο και σε νομολογιακό επίπεδο. Στους φορολογικούς ελέγχους, το θέμα της παραγραφής είναι μείζων, καθώς όταν επιχειρεί μία φορολογική αρχή να διεξαγάγει έλεγχο και να καταλογίσει φόρο για διαχειριστική χρήση πέραν της πενταετίας, θα πρέπει καταρχήν να έχει θεμελιώσει ότι έχει το σχετικό δικαίωμα, με το σκεπτικό ότι η υπόθεση εμπίπτει σε κάποια από τις εξαιρέσεις του κανόνα της πενταετούς παραγραφής.

Δείτε το άρθρο και στο CAPITAL.GR

*** Ο κ. Γιώργος Δαλιάνης είναι Διευθύνων Σύμβουλος της ARTION A.E. & Ιδρυτής του Ομίλου ARTION, Οικονομολόγος-Φοροτεχνικός.**

Ο κος Διονύσης Σαμόλης είναι Partner και Γενικός Διευθυντής της Artion. A.E.

Η κα Νίκη Χατζοπούλου είναι Δικηγόρος LL.M. & Διαμεσολαβήτρια, συνεργάτης της Artion A.E.

Το ανωτέρω κείμενο έχει ενημερωτικό χαρακτήρα και σε καμία περίπτωση δεν υποκαθιστά τις εξειδικευμένες συμβουλευτικές υπηρεσίες. Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να απευθυνθείτε στην ARTION A.E (Πουρνάρα 9, Μαρούσι /210 6009062 / www.artion.gr)